

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Cechina Sergiu, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 septembrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe,

Cechina Sergiu XXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxx, str. xxxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.06.2020 – 28.09.2020 (prima instanță);
2. 29.10.2020 – 05.05.2021 (instanța de recurs);
3. 28.06.2021 – 03.11.2021 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 septembrie 2020, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Cechina Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 135 ore cu muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Cechina Sergiu, la data de 09 aprilie 2020, în jurul orei 23:00, cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, aflându-se în mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică grad avansat, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „Nissan Primera”, cu numărul de înmatriculare "xxxxx" și se deplasa cu acesta pe str. Busuiocești, mun. Chișinău, când a fost stopat de către inspectorii Inspectoratului Național de Patrulare, iar în procesul verificării actelor șoferului, au observat la acesta prezența semnelor evidente a stării de ebrietate alcoolică.

Fiind suspectat de conducerea unității de transport în stare de ebrietate, pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, conducătorului auto i-a fost propus trecerea testării alcoolscoapice cu ajutorul alcooltestului „Drager”, la ce el a acceptat. În rezultatul trecerii testării alcoolscoapice, s-a constatat că Cechina Sergiu se află în stare de ebrietate alcoolică grad avansat, fiind stabilită prezența a 0,67 mg/1 a concentrației de alcool în aerul expirat, indici care conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Cechina Sergiu în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu recurs de către inculpatul Cechina Sergiu, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea anulării dreptului de a conduce mijloace de transport.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, se căiește sincer de cele comise, a depus declarații în detalii, a declarat că lucrează ca șofer la SRL „Slovena Lux” și că lucrul de șofer este unica lui sursă de a întreține pe cei 4 copii minori și pe mama sa, care este bolnavă și ținuită la pat;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că, infracțiunea comisă se califică ca infracțiune „ușoară”, careva consecințe grave nu sunt, anterior nu a fost condamnat, careva încălcări administrative nu are.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2021, a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că la stabilirea pedepsei, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs a menționat că inculpatul Cechina Sergiu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

În același context, instanța de recurs a reținut că după caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, se califică ca infracțiune „ușoară”, pentru care legea penală reglementează sancțiunea sub formă de *„muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport”*, iar din materialele cauzei penale, rezultă că inculpatul Cechina Sergiu anterior nu a fost judecat (f.d. 39), la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află (f.d. 34, 36), prezența circumstanței

atenunate - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de recurs a indicat că nu poate reține ca fiind pertinente argumentele inculpatului Cechina Sergiu în vederea neaplicării pedepsei complementare - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, și anume că, dânsul este încadrat în câmpul muncii în calitate de șofer la SRL „Slovena Lux” și că lucrul de șofer este unica lui sursă de a întreține pe cei 4 copii minori și pe mama, care este bolnavă și ținută la pat, or, acest fapt nu poate fi apreciat ca o circumstanță excepțională în sensul art. 79 Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs a notat că inculpatul Cechina Sergiu nu a fost privat de libertate, fiindu-i aplicată o pedeapsă penală principală non-privativă de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, respectiv, ultimul dispune de capacități fizice reale de a se angaja în câmpul muncii pentru a-și asigura atât propria existență materială, cât și a familiei sale, nefiind lezat sau îngrădit în nici un mod dreptul la muncă al inculpatului.

Mai mult, instanța de recurs a conchis că inculpatul Cechina Sergiu a comis infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, adică conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat - art. 264¹ alin. (1) Cod penal, respectiv, doar anularea dreptului de a conduce mijloace de transport va asigura scopul pedepsei penale, or, fenomenul conducerii automobilului în stare de ebrietate este larg răspândit, iar consecințele pot fi fatale, astfel că scopul prevenției generale a pedepsei penale nu va fi atins dacă inculpatul va avea dreptul să conducă în continuare mijloace de transport.

Instanța de recurs a indicat că legiuitorul a înăsprit sancțiunea pentru comiterea infracțiunii de „*conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”, și anume prin substituirea pedepsei complementare sub formă de „*în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani*” cu pedeapsa complementară „*anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*”, tocmai pentru responsabilizarea participanților la trafic, în vederea conformării la prevederile normelor de siguranță rutieră, precum și în vederea neadmiterii derogării de la normele stabilite, manifestate inclusiv prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Respectiv, instanța de recurs a atestat că trebuie să analizeze cu o deosebită atenție circumstanțele cauzei, care caracterizează pe de o parte modalitatea și împrejurările comiterii faptei prejudiciabile, iar pe de altă parte personalitatea inculpatului care a comis-o, astfel încât să fie convinsă că într-adevăr în speță sunt prezente „*circumstanțe excepționale*” în sensul art. 79 Cod penal, iar în temeiul acestora, excluderea pedepsei complementare obligatorie - „*anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*” este necesară și este în acord cu scopul pedepsei

penale de restabilire a echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Însă, în speță instanța de recurs nu a constatat nici un temei de a exclude pedeapsa complementară sub formă de „*anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*”, or, careva circumstanțe excepționale nu au fost reținute în favoarea inculpatului Cechina Sergiu.

4. Decizia instanței de recurs este contestată cu recurs în anulare de condamnatul Cechina Sergiu, care fără a invoca prezența în speță a unui viciu fundamental, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de recurs, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie exclusă pedeapsa cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și-a recunoscut vinovăția în totalitate, se căiește de ce cele săvârșite;

- instanțele de judecată au menționat că cei 4 copii care îi are la întreținere și mama acestuia care este bolnavă și ținută la pat nu constituie o circumstanță excepțională;

- nici o instanță nu i-a explicat ce este o situație excepțională și de care articole din Codul penal este prevăzută;

- în speță au fost încălcate prevederile art. 3, 4 Cod penal, având ca scop să-i fie lezate demnitatea sa și a familiei sale și ai cauza suferințe morale.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

Colegiul penal va examina admisibilitatea acestui recurs în anulare, în procedura prevăzută de art. 453-456 Cod de procedură penală, constatând că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, corect a examinat recursul ordinar în procedura prevăzută de art. 437-450 Cod de procedură penală, în speța dată.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen.

Din textul recursului în anulare, Colegiul penal atestă că recurentul nu indică prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, dar contestă hotărârile judecătorești, manifestându-și dezacordul cu soluția de anulare a dreptului acestuia de a conduce mijloace de transport..

În acest context, se notează că conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental, care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate în acest sens, fără a respecta astfel cerința prevăzută de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or recurentul și-a manifestat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată privind stabilirea pedepsei complementare obligatorie - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și că la adoptarea acestei soluții de instanțele de judecată nu a fost luat în considerare faptul că are 4 copii minori și pe mama sa care e bolnavă la întreținere, ce în opinia sa constituie o circumstanță excepțională, critici la care s-a dat răspuns prin hotărârile atacate și ce nu pot afecta soluția adoptată de instanța de recurs, care a devenit irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, "inter alia", ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie

exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul Bujnița vs Moldova, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

6. În consecință, Colegiul penal conchide că recursul în anulare declarat de condamnatul Cechina Sergiu, nu întrunește cerințele de conținut, prevăzute de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală și se declară ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Cechina Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Cechina Sergiu XXXX**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 noiembrie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena